81. Rambron, Torshälla sn, Väster Rekarne hd.

Pl. 9: B. 763.

Litteratur: B. 763; L. 986; J. Peringskiöld 1686, s. 51.

J. Peringskiöld säger runstenen vara: »I Rand broon emellan Brottsta och Ekeby i Torsillia sochn». De fåfänga letningarna efter stenen äro nämnda under föreg. Sö. 80.

Enligt teckningen i B. 763 har runstenen varit 2,31 m. hög, största bredden nedtill 95 cm, 31 cm bred upptill.

Av inskriften fanns föga i behåll enl. B. 763, nämligen -*i*k + *iiiii*kt *a*i*ii*u *i*, varav ingen tydning är möjlig.

---

82. Tumbo kyrka, Väster Rekarne hd.

Pl. 8: B. 757.

Litteratur: B. 758; L. 988; J. Peringskiöld 1686, s. 47; O. Hermelin, V. Rekarne härads fornlemn. s. 367, teckn.; S. Lindqvist, ATS 22: 1, s. 45.

Runstenen ligger under trätröskeln uti ingången från vapenhuset in i kyrkan. Större delen av inskriften och figurristningen är utplånad och toppslingan täckt av muren i vapenhuset. Ämnet är gråsten, dörröppningens bredd 1,18 m är stenens synliga längd, stenens bredd är 1,30 cm, slingans bredd 12 cm.

Enl. B. 758 är inskriften följande:

+ ui*iia*n × *b*a*i*ʀ × iþrn + ʀftʀ — ruþur · isʀn × þuþʀ × kʀkum × þulʀ × iuk × uln ×
5 10 15 20 25 30 35 40 45

I B. 758 till sin läsning oklara runor äro tryckta kursivt.

Av första namnet finns detsamma som i B. 758; 1—2 ui, svaga spår av stavarna 3—4 och det snett uppåtgående strecket 5 a samt 6 n. Av B. 758: 7—11 *b*a*i*ʀ synes nu blott ᛦ ʀ och en stav av 10 i. B. 758 12—15 iþrn är synligt men 12 i mycket svagt, þ tydligt under skynke, så ock bistaven till 14 r 15 n är fullt klart. Av 16—19 ʀftʀ är i 16 ᛦ ʀ det inre förstört och efter 17 f ristningen borta, tills av 25—28 isʀn högra bistaven finns av 27 ʀ samt 28 n följt av snett kors, djupt ristade. Nötta men under skynket fullt tydliga äro 29—32 þuþʀ och ännu mera nötta 33—37 kʀkum. Framför 33—37 är ett snett kors tydligt, efter otydligt. Därefter syns ingenting mera tydligt, en antydning av 38 þ, bistaven till 40 l, staven till 41 ʀ och bistaven till 43 u.

Inskriften är delvis ristad med en i flera fall genomskinlig lönnskrift. 7—11 måste vara ordet »reste», troligen att läsa *raʂtʀ, med ʀ för i, 12—15 iþrn ordet »sten», vadan 12 i står för s, þ för t, r för i men kanske närmast för u då »sten» stundom ristas stun, t. ex. Ög. 170 Ösby, jfr. itʀn, B. 1053, Djurklou 1870, s. 135 (L. 1245 iton), itn, B. 645, L. 773. I 16—19 ʀftʀ står ʀ för i; om ett tecken för det slutande ʀ funnits, är det dolt av muren. Uti 25—28 isʀn brukas is för s såsom eljest understundom, t. ex. isin L. 467 Grana; isnn, isit Hagby enl. min undersökning 1903 (B. 124, L. 651 sin); isin B. 1090, L. 1048; isʀn Vändle, Västmanl. enl. min undersökning 1898, ordet »sten» istain L. 739, D. I, 106 Långtora Uppland; B. 147, L. 380, D. II, 33 Råstad; B. 104, L. 418 Hammarby; istin B. 642, 641, L. 722, 733, D. I, 86, 85 Klistad; istaen (istain B. 1084, L. 998) L. Kyringe. I 29—32 þuþʀ »död» står 29 þ för t, liksom 13 þ, och 32 ʀ uttrycker även prep.